

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrítøkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Mús og ketta eru bestu vinir

Spæla saman og snodda eftir hvørjum øðrum

Mús plagar at vera kettufóði. Men mús kann eisini vera kettuvínur.

Soleiðis er tað við músini og kettuni hjá Andreasi og Tóru Reinert og børnum teirra í Havn. Tey hava nú serlig evni at fáast við djór.

Kettan hjá teimum er ikki heilt vanlig. Fyri trimum árum funnu børnini hana sum kettling í eini veit. Ein villkattur hevði

veit. Ein villkattur hevði lagt í høsnarhúsinum.

Kettan likist heldur ikki

øðrum kettum. Spískt trýn og er ullint. Onkur sigur, at hon er russiskur aristkratur. Henda løgna kettan eitur annars Stumpurin.

Ikki kann hon torga fremmandafólk. Og eingin fær nortið hana. Roynir

onkur at kína kettuni, langar hon til og klórar. Hon slær eisini litlu Tóru, men brúkar ikki klørnar móti gentuni.

Kettan er von við, at tey hava ungar. Dunnu-ungar, høsnarungar, gása-ungar hava tey ofta inni. Kettan veit, at ungar skal hon ikki rora.

Músin fyllir ár í summar. Hon er heldur

minni enn aðrar mús. Píl, dóttir Andreas og Tóru, fekk mammu hesa músina frá eini vinkonu.

Í fyrstuni stóð músin í einum buri á borðinum. Kettan vitjaði yvir til burið, og tær báðar snoddadu eftir hvørji aðrari og komu á tann hátt at kennast.

Ein dag fóru tey við músini og hildu hana fyri kettuna. Kettan bara snoddaði, men gjørdi einki.

Tóra sigur, at hon var eitt sindur bangin í fyrstuni, tá kettan og músin byrjaðu at spæla. Onkuntið helt hon kettuna vera heldur harðliga og bað hana ansa eftir. Tað man kettan hava skilt.

Nú spæla tær væl saman. Renna runt í stovuni. Viðhvørt er

Kettan situr ofta í vind-eygakarminum og hyggur út — saman við músini

músin eftir kettuni, og viðhvørt øvugt. Kettan bakkar ofta fyri músini.

Nú eitt kvøldið lá kettan og durvaði á sofuni, og so kom músin snoddandi. Hon fór undir høkuna á kettuni, sum snoddaði aftur. Músin fór inn millum beinini á kettuni, kreypt upp á halan og fór at vaska kettuni, sum lá og murreði.

Soleiðis liva músin og kettan í sátt og semju.

randi

myndir: kalmar

Músin er framlig. Hon rípar í kamparnar og royttir ullina á beininum. Kettan slær eftir músini, men tað er bara spæl

